

for at være af større Betydning. Jeg gik ud fra, at den Lov, her foreligger, var en Lov om Oprettelsen af Frimenigheder. Derimod har den høitagte Minister bemærket, at „Frimenighed“ var et Ord, som Sprogbrugen allerede havde fixeret, saa at det brugtes i en ganske bestemt Betydning og kun passede paa de Menigheder, som vare udtraadte af Folkekirken, men ikke paa dem, som bleve indenfor. Hvis jeg nu blev spurgt om, hvorvidt den Menighed, som hører til S. Johanneskirken paa Nørrebro, var en Frimenighed, saa vilde jeg svare Nei. Spurgte man mig derimod om, hvorvidt Menigheden i Nyslinge, der har sluttet sig til Birkebal, var en Frimenighed, saa vilde jeg svare Ja, og det er ikke vanskeligt at see, hvori Forskjellen bestaaer. Menigheden paa Nørrebro er vel bleven til, idetmindste for Størstedelen, ved frivillige Bidrag af de Beboere, som boede temmelig langt fra den Sognkirke, hvortil de egentlig hørte, men den er bleven til, idet man har fulgt den almindelige forestroevne Vej; man har henvendt sig til de vedkommende Autoriteter, og efterat Alt var forberedt, har H. S. Kongen som Kirkens Overhoved resolveret, at der skulde være en saadan Menighed og en saadan Kirke. I Nyslinge derimod har man ikke blet, indtil en saadan kongelig Resolution kunde udvirkes; ja man har vel ikke engang tænkt derpaa. Det var Menigheden selv, som holdt paa at danne sig, og det var i Kraft af sin egen Bestemmelse, at den blev til; den var selv den afgjørende Part i Sagen. Det er paa dette Punkt, at jeg mener, at det bliver tydeligt, hvilken stor Forskjel der er mellem en Frimenighed og en Menighed, der bliver til som enhver anden af de øvrige Menigheder i den danske Folkekirke. Dersom den Mand, som har Samsundsmagten i sin Haand, eller som er den Ypperste i Kirkesamfundet, beholder sin Myndighed og Evne ligeoverfor en Menighed, saa hører denne til de almindelige; dersom man derimod tillader, at Sognebaandsløbere, naar de have naaet et vist Antal, tage den Magt, som dette Lovforslag vil give dem, i Brug, saa at de altsaa efter eget Godtbefindende kunne vælge den Præst, de holde meest af, uden at tage Hensyn til nogen Anden, der-

som saaledes den øverste afgjørende Magt tages fra Kongen og nedlægges i de Enkeltes Hænder, saa troer jeg, man maa sige, at Menigheden er en Frimenighed; efter dette Kjendemerke troer jeg, at det maa være Enhver indlysende, hvad der skal kaldes Frimenighed, og hvad ikke. — Der er blevet sagt, at den Magt var ikke stor, som blev nedlagt i en Frimenigheds Haand, naar der udkom en Lov som denne. Ja, det er dog ikke en saa ganske ringe Magt, at Præst og Menighed blive raadige over, hvad der skal gjøres gjældende for dem i deres indbyrdes Forhold. Hvor er nu denne Forening at finde, og hvad staaer der skrevet i denne Forening? Hvem udsteder Kaldsbrevet? Udsteder Kongen Kaldsbrevet? Nei, de 20 Sognebaandsløbere kalde vedkommende Præst og bestemme, hvad der kommer til at staae i Kaldsbrevet. Naar de henvende sig om Anerkjendelse af den Præst, som de have valgt, skal saa Kaldsbrevet følge med? Og hvis Noget findes derpaa at udsætte, kan saa Valget kasseres, og kan man da sige, at det skal indrettes paa en anden Maade? Der tales ikke et Ord derom i Lovforslaget, og staaer der ikke Noget derom der, troer jeg ikke, at Noget har Ret til at forlange Noget af dem i denne Henseende. Det bliver altsaa en heel lille Menighedsorden, som man der kan finde oprettet, en Menighedsorden, der maaskee kan være overmaade fortræffelig; saalænge de kunne opretholde denne Forening, saalænge de kunne enes indbyrdes, saa kan den blive staaende; den kan maaskee endog forplante sig ved Tradition og vinde en vis Fasthed; men det kan ogsaa gaae saaledes, at Medlemmerne efterhaanden falde fra, og at Menigheden splitter sig ad. Og skulde det da komme saa vidt, at vi fik nogle af de vigtigere kirkelige Forhold under Forhandling, s. Ex. Oprettelsen af en virkelig Menighedsorden, saa vilde denne Forening dog selv da staae som Noget, der havde eksisteret, som Noget, der havde vundet Hævd, og dette vilde i Virkeligheden træde i veien for Spørgsmaalets rette Løsning. Denne Magt og Indflydelse til saaledes efter bedste Skjøn at ordne de kirkelige Forhold i mindre Kredse bliver saameget større som, — hvad jeg troer, at jeg allerede bemærkede forrige Gang